

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204796
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317204796.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX R., a otec: W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX R., právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, v konaní o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5P/23/2017-110 zo dňa 26.10.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 5P/23/2017-166 zo dňa 01.08.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil výživné určené rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp. zn. 16P/9/2016 zo dňa 02.09.2016 na maloletú C. I. zo sumy 110,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky dieťaťa počnúc dňom 04.07.2017 (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 04.07.2017 do 31.10.2017 vo výške 40,- eur na maloletú povolil otcovi splácať v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich (výrok II.). Účastníkom náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom u maloletého dieťaťa žiadnu zmenu pomerov nemal preukázanú, keď v čase posledného rozhodovania o výživnom navštevovala 2. ročník základnej školy, v súčasnosti 3. ročník základnej školy. Pokiaľ ide o matku, táto síce ukončila pracovný pomer, je v súčasnosti vedená na úrade práce, avšak poberá podporu v nezamestnanosti za obdobie 6 mesiacov, ktoré je približne vo výške, v ktorej matka poberala nemocenské dávky v čase posledného rozhodovania o výživnom, takže k zmene príjmu u matky nedošlo. Otcovi ubudla vyživovacia povinnosť voči synovi od doby posledného rozhodnutia, avšak v tom čase býval spoločne s matkou a deťmi, v súčasnosti je odsťahovaný, býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie sumou 30,- až 50,- eur mesačne, a hradí celé náklady spojené s bytom, v ktorom býva matka a synovia, približne vo výške 200,- eur. V čase posledného rozhodovania o výživnom poberal mzdu 17.400,- Kč plus 69,- eur rentu, v súčasnosti poberá 17.208,- Kč plus rentu 69,- eur. Súd prvej inštancie mal jedinou zmenu pomerov preukázanú na strane otca, ktorému síce ubudla vyživovacia povinnosť, ale napriek tomu, že nebýva v byte, v ktorom býva matka s deťmi, za tento hradí nájom a energie, čím v podstate prispieva ako dobrovoľným výživným na výživu svojej dcéry. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením právneho zástupcu otca, že predmetom tohto konania nebol

príspevok na výživu rozvedeného manžela, a teda prioritou tohto konania nebolo skúmať zdravotný stav matky, ale naopak potreby dieťaťa a schopnosti a možnosti otca. Matka tento návrh podala najmä z dôvodu svojich vážnych zdravotných problémov, sama niekoľkokrát uviedla, že nemá peniaze na to, aby si kúpila kvalitnejšiu stravu, čím sa jej zdravotný stav neustále zhoršuje. Matka podala aj návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, avšak vzhľadom na majetkové pomery otca bol tento návrh zamietnutý ako nedôvodný dňa 23.06.2017, pričom je pravdou, že už dňa 04.07.2017 podala návrh na zvýšenie výživného na dieťa, keďže neuspela v predchádzajúcom konaní. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie zvýšil výživné otcovi na maloletú C. zo sumy 110,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne od podania návrhu, pričom prihliadal na to, že aj keď otcovi ubudla vyživovacia povinnosť, hradí celé náklady spojené s bývaním maloletého dieťaťa. Keďže výživné bolo určované spätne za obdobie od 04.07.2017 do 31.10.2017, vzniklo matke zameškané výživné vo výške 40,- eur, ktoré otcovi súd povolil splácať v splátkach po 10,- eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

3. Voči citovanému rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa poukazujúc na to, že súd prvej inštancie v nedostatočnej miere zväžil osobné pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a nesprávne vyhodnotil dôkazy predložené stranami. Súd uveril, vychádzajúc z jedného účelovo zakúpeného cestovného lístka, že náklady otca na dopravu do práce sú denne 4,- eurá, mesačne 80,- - 88,- eur. Otec však podľa vedomosti matky žije v meste, kde pracuje s priateľkou, pričom ak by aj denne dochádzal do práce, je logické, že si zakúpi mesačný cestovný lístok, ktorý vychádza na polovičnú sumu mesačne, ako denné kupovanie lístka. Matka bola názoru, že otec by si vzhľadom k jeho schopnostiam a možnostiam mohol nájsť aj lepšie platenú prácu a súd mal preto aplikovať ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Otec je zdravý, nepotrebuje užívať žiadne lieky. Navyše vyjadrila podozrenie, že soboty otcovi jeho zamestnávateľ vypláca „načierne na ruku“. O majetkových pomeroch otca svedčí aj skutočnosť, že sa nechá zastupovať advokátom. Suma 120,- eur činí len 1/8 z príjmu otca, pričom iné vyživovacie povinnosti nemá. Súdna prax bežne určuje výživné na maloleté dieťa vo výške 1/4 až 1/3 príjmu povinného rodiča. Matka nesúhlasila ani s tvrdením otca, že nakoľko je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, tak je schopná práce. Podľa prepúšťacej správy z 21.09.2016 vystavenej UNM je matkina pracovná spôsobilosť dlhodobo výrazne znížená a vzhľadom na chronické DM sa odporúča opätovne zväžiť plná invalidizácia. Je pravdou, že otec dieťaťa hradí náklady spojené s užívaním bytu, ktorý majú v BSM a v ktorom bývajú aj ich spoločné deti, avšak z užívania daného bytu bol otec pre domáce násilie vykázaný políciou a zákaz vstupu do bytu stále trvá. Manželstvo s otcom maloletej bolo rozvedené z dôvodu domáceho násillia, ktoré na matke páchal bývalý manžel. Podľa názoru matky nie je v budúcnosti vylúčené, že otec nebude z titulu bezdôvodného obohatenia vymáhať to, čo platil za byt, a preto súd nemal prihliadať na úhrady bytu, ale mal výživné zvýšiť, aby bola matka sama schopná hradiť výdavky spojené s bytom. Ibaže by sa otec jasne vyjadril, že uvedené úhrady za byt a v akej výške si má zarátať na platenie výživného. Započítanie pohľadávok na výživné však nie je možné v zmysle § 76 ods. 2 Zákona o rodine. Matka mala za to, že možnostiam povinného a potrebám oprávnenej by zodpovedalo zvýšenie výživného na sumu 200,-eur mesačne. Dcéra je limitovaná nedostatkom finančných prostriedkov, nemôže navštevovať hudobný krúžok, musia šetriť na strave. Tiež poukázala na to, že sa jej príjem zníži po marci 2018 o 240,- eur. V súčasnosti čistý príjem predstavuje 477,- eur plus prídavky na dieťa a príspevok na diétnu stravu 18,- eur. Mesačné výdavky na lieky má matka 100,- eur, pričom od augusta si okrem inzulínu a kvapiek do očí mesačne iné lieky nemohla dovoliť kúpiť, lebo musela dcéru kúpiť školské potreby a preto bola 2 x hospitalizovaná v nemocnici. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd zaviazal otca maloletej prispievať na jej výživu sumou 200,- eur mesačne k rukám matky počnúc dňom 04.07.2017.

4. Otec maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že s tvrdeniami matky sa nestotožňuje, pričom poukázal na bod 20. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ matka maloletej vo svojom odvolaní poukazuje aj na tú skutočnosť, že je v predmetnom konaní zastúpený právnym zástupcom, poukázal na ustanovenie čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Otec sa domnieval, že účelom odvolania a v podstate celého konania je úmysel matky získať čo najviac finančných prostriedkov, avšak nie na uspokojenie potrieb maloletej C., ale potrieb svojich. Návrh na začatie tohto konania bol podaný v tesnej nadväznosti na rozhodnutie súdu v konaní, kedy sa matka maloletej neúspešne domáhala príspevku na výživu rozvedeného manžela, v ktorom súd vzhľadom na majetkové pomery otca návrh zamietol ako

nedôvodný, pričom z odôvodnenia predmetného rozhodnutia je nepochybné, že po odpočítaní nákladov na uspokojenie základných životných potrieb ostane matke maloletej vyššia suma, ako je to v prípade otca maloletej. Čo sa týka výdavkov, ktoré v konaní riadne preukázal, tieto výdavky boli objektívne vynaložené. Dôkazy predložené v konaní zodpovedajú reálnemu stavu veci. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach hradiť výživné v sume 200,- eur mesačne, pričom za primerané výživné pri zohľadnení odôvodnených potrieb maloletej, ako i jeho možností schopností a majetkových pomerov považoval otec výživné v sume 120,- eur mesačne. Rozsudok okresného súdu považoval za presvedčivý a po právnej stránke riadne odôvodnený. Tvrdenia uvádzané matkou maloletej v odvolaní nemajú žiadnu relevanciu vo vzťahu k posúdeniu výšky výživného v intenciách ustanovenia § 75 ods. 1. Zákona o rodine.

5. Matka maloletej v odvolacej replike k vyjadreniu otca v podstate zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Uviedla, že jej zdravotný stav sa zhoršuje aj na základe toho, že si nemôže dovoliť kúpiť takú stravu, ktorá je potrebná pri jej ochorení. Máva časté kolapsové stavy, hypo - a hyperglykémie, a preto pre svoj zdravotný stav si nedokáže nájsť ani s pomocou ÚPSVaR žiadne zamestnanie, aj keď sa na tom aktívne podieľa. Otec jej po synovi ústne odkázal, že už nebude platiť elektrinu a začal riešiť vyrovnanie BSM, preto si myslí, že prestane platiť aj byt.

6. Otec vo vyjadrení k replike matky uviedol, že inzulín, ako aj väčšina ďalších liekov pri diabete sú pre pacientov bezplatné, nakoľko sú životne nevyhnutné a v liekovej kategorizácii sú vedené ako bezplatné. Matka nepredložila žiaden doklad, že by platila inzulín. Zdravotné problémy matky nie sú takého charakteru, že by jej neumožnili pracovať, nakoľko pri posúdení jej zdravotného stavu jej nebol priznaný ani plný invalidný dôchodok, ale iba čiastočný invalidný dôchodok s tým, že jej pracovná sila je obmedzená na 40 %. Tvrdenie matky, že otec neplatí alebo nebude platiť elektrinu, je zavádzajúce. I keď príjem matky je nízky, ani jeho príjem nie je takého charakteru, že by mohol prispievať ďalším výživným, nakoľko výživné má zodpovedať aj schopnostiam, možnostiam povinného rodiča.

7. Kolízny opatrovník ostal v odvolacom konaní nečinný.

8. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

9. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

10. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sú správne a na ktoré poukazuje.

11. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa. Aj keď výška výživného výslovne

v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú jednak schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa sa odvíjajú predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, nadania s tým, že sa zohľadňujú predovšetkým náklady slúžiace na uspokojenie výživného v pravom slova zmysle, akými sú oblečenie, obutie, strava, zabezpečenie bývania, v závislosti od veku dieťaťa i úhrada športových, kultúrnych, spoločenských potrieb tak, aby sa prostredníctvom stanoveného výživného zabezpečila primeraná úroveň zodpovedajúca úrovni detí jeho veku.

14. Súdom prvej inštancie zvýšená suma výživného na 120,- eur rešpektuje aj podľa názoru odvolacieho súdu jednak preukázané odôvodnené potreby maloletej, ako aj možnosti, schopnosti a zárobkové pomery povinného rodiča - otca, ktorého priemerný čistý mesačný príjem predstavuje cca 17 208,- Kč plus renta 69,- eur. Zohľadňuje tiež skutočnosť, že zdravotný stav matky jej neumožňuje sa zamestnať, ako aj to, že matka v prevažujúcej miere zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú. Matka poberá iba invalidný dôchodok a príspevok na diétne stravovanie, z ktorej sumy musí zabezpečovať stravovanie, ako aj uhrádzať náklady na školské potreby a mimoškolské aktivity maloletej. Z uvedenej sumy však nemusí hradiť výdavky spojené s bývaním, ktoré hradí v plnom rozsahu otec.

15. Pokiaľ matka poukazovala na aplikáciu ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, uvedené ustanovenie je vyjadrením zásady tzv. potenciality príjmu povinného rodiča, v zmysle ktorej súd pri určovaní výživného neprihliadne len na skutočný príjem povinného rodiča, ale na jeho schopnosti, možnosti a celkové majetkové pomery, a to aj vtedy, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdá výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. K takejto situácii však v danom prípade nedošlo. Otec maloletej je riadne zamestnaný a okrem výživného na maloletú a ďalšie dieťa, hradí aj náklady na byt, v ktorom bývajú matka s ich spoločnými deťmi. Uvedená skutočnosť je nepochybne podstatnou pri rozhodovaní súdu o návrhu matky na zvýšenie výživného. Odvolací súd dáva do pozornosti matky, že v prípade akejkolvek zmeny v pomeroch účastníkov konania, napríklad aj v prípade, že otec už nebude hradiť náklady na bývanie, môže matka podať nový návrh na zvýšenie výživného na maloletú C..

16. Matka v odvolaní argumentuje aj tým, že súd prvej inštancie v konaní nevykonal dokazovanie v dostatočnej miere, avšak podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie zisťoval a posúdil komplexne možnosti a schopnosti na strane otca so zameraním na jeho reálne príjmové možnosti prispievať na potreby maloletého dieťaťa. V konaní boli preukázané všetky rozhodujúce skutočnosti pre samotné rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie zisťoval príjmy aj výdavky oboch rodičov, predovšetkým pravidelné, najmä náklady spojené s bývaním (nájomné, prevádzka bytu), výdavky na stravu, ako aj výdavky spojené s ošatením, zdravotným stavom, starostlivosťou o dieťa a domácnosť, pôžičkami. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške výživného sa v dostatočnom rozsahu vypořiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, dostatočne zohľadnil existujúce pomery rodičov, vek a odôvodnené potreby maloletej. Pokiaľ aj matka maloletej poukazuje na svoj nepriaznivý zdravotný stav, ktorý jej neumožňuje sa zamestnať a na výdavky na lieky, ktoré musí užívať, matka si môže znovu podať návrh na súd na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, konštatujúc vecnú správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)